EDIȚIE REALIZATĂ ÎN COLABORARE CU ELEVII LICEULUI TEORETIC "AL. I. CUZA"

NATURA ȘI OMUL

Anul II • Nr. 9 • octombrie 2001 • 8 pagini • Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

MUZEUL - ȘCOALA UNEI SINGURE MATERII

Muzeul contemporan este astăzi, mai mult ca oricând o instituție de comunicare, care trebuie să răspundă așteptărilor și nevoilor publicului - un loc de învățare și delectare, de cercetare și documentare în același timp - ESTE ȘCOALA UNEI SINGURE MATERII.

Ca instituție culturală ancorată în procesul EDUCAȚIEI PERMANENTE, cu un statut emblematic local și național - (Muzeul Omului) - privit din perspectivă instrucțional-educațională, Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a inițiat și elaborat, începând cu acest an, ca strategie culturală, programul instrucțional-educațional "Muzeul Județean de Științele Naturii - în contextul educației permanente". Potrivit acestui program, în cadrul proiectului "Opțiuni și strategii de relaționare și cooperare în domeniul comunicare-imagine", conform obiectivelor propuse, punctul 8 se prezintă astfel: "Permanentizarea legăturii între muzeu, școli, licee, universități". Ca urmare a acestei inițiative, Muzeul Județean de Științele Naturii va putea realiza, într-o perspectivă imediată și de lungă durată, acea relaționare și cooperare permanentă și precisă cu ȘCOALA, astfel ca printr-o împletire armonioasă între cerințele extracuriculare impuse de programa școlară și oferta muzeului să dăm viață obiectivelor educaționale ce se impun într-o lume superinformaționalizată, unde ȚINTA -categoria de vârstă a tinerilor - trebuie să facă dovada unei pregătiri solide și totale.

Prof.dr. Emilia IANCU

Horoscop floral

Coada șoricelului

Achillea millefolium **(23.09-22.10)**

Corespunde zodiei Balanță.

Persoanele "coada șoricelului" sunt inteligente și glumețe. Elegante și pedante, le place să fie înconjurate de obiecte frumoase și scumpe. Pentru a-și asigura bunăstarea, muncesc din greu, dar nu este nici o șansă de a deveni vreodată maniaci ai muncii. Un rol important în viața lor îl joacă relațiile cu familia și cu prietenii. În societate sunt foarte iubiți, deoarece constituie sufletul oricărei întâlniri. Punctul lor slab este reprezentat de predispoziția la migrene.

pagina 2

DELTA DUNĂRII

• Protecția cadrului natural

pagina 6

PIATRĂ • ENERGIE SĂNĂTATE

pag. 4-5

Koala

pagina 7

https://biblioteca-digitala.ro

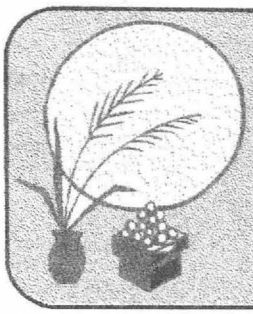

Miracolul de lângă noi

GULIA

Brassica oleracea
fam. Brassicaceae

alte denumiri: brizbă, calarabe, vinete, curechi, gulioare, nap porcesc

Gulia este originară din specia sălbatică *Brassica rupestris*, ce creşte spontan în bazinul mediteranean. Este cultivată încă din atnichitate.

Ocupă suprafeţe însemnate în ţările din centrul şi vestul Europei, Rusia şi alte ţări. La noi este cultivată mai mult în Transilvania, Banat, în jurul capitalei şi alte oraşe mari.

În stare proaspătă, conţine apă (91,7%), proteine, lipide, glucide, vitaminele B1, B2, PP, C, sodiu, potasiu, calciu, magneziu, fier, fosfor, sulf, clor.

În alimentaţie, se consumă în stare proaspătă sau într-o gamă variată de preparate culinare, o perioadă lungă de timp.

Sucul obţinut din gulie prin centrifugare este folosit pentru tratarea bolilor de stomac. O cantitate de 120 g de gulie poate acoperi necesarul zilnic de vitamina C. De asemenea, leguma previne apariţia infecţiilor, întăreşte inima, îmbunătăţeşte starea generală, ajută la diminuarea stresului, are efect diuretic, fiind din acest motiv recomandată în curele de slăbire.

Daniela BOARU

Horoscop floral

Coada şoricelului

continuare din pagina 1

Planta lor îi poate ajuta, având o acţiune antiinflamatoare şi relaxantă. Totuşi, plantele proaspăt culese îi pot sensibiliza şi, de aceea, persoanele predispuse la alergii nu trebuie să culeagă coada şoricelului. Creşte în lunci şi pe terenurile virane. Florile au o acţiune mai puternică decât frunzele.

Ceai de coada şoricelului: se pune o linguriţă rasă de flori uscate într-o cană cu apă fierbinte. Se lasă acoperită 15 minute. Se bea dimineaţa şi seara. Reglează tensiunea, are fect antiinflamator şi opreşte hemoragiile interne. Are acţiune analgezică şi micşorează sîngerarea în cazul menstruaţiilor abundente.

Suc de coada şoricelului: planta proaspăt recoltată se pune în storcătorul de fructe. Sucul obţinut se amestecă cu lapte şi miere. Se bea câte o lingură, cu 1/2 oră înainte de masă.

Plante pentru sănătate...

Reumatism articular

Seminţe de anason stelat (Illicium verum)- **20g;**
Seminţe de pelin (Artemisia absinthium) - **20g;**
Frunze de trifoişte de apă (Menyanthes trifoliata)-**20g;**
Scoarţă de salcie (Salix fragilis-viminalis)-**30g;**

Se fierbe o linguriţă de amestec cu o cană de apă, timp de 5-10 min.

Se strecoară şi se beau zilnic 3 căni cu ceai cald.

... şi gătite în bucate

Salată de păpădie cu iaurt

1/2kg frunze de păpădie, 2 castraveţi proaspeţi (300g), 1 borcan mic de iaurt (sau smântână subţire) (150g), 3-4 fire ceapă verde, pătrunjel verde sau mărar, 1/2 linguriţă sare.

Se aleg şi se spală frunzele de păpădie şi firele de ceapă, apoi se toacă împreună cu verdeaţa spălată. Castraveţii se curăţă de coajă şi se taie felii foarte subţiri. Se amestecă toate într-un castron, se presară cu sare şi se amestecă bine cu iaurt sau smântână.

https://biblioteca-digitala.ro

PROIECTUL GENOMULUI UMAN

Genotipul uman este alcătuit din 80.000 - 100.000 de gene ce însumează în jur de 3 miliarde de nucleotide.

Această complexitate este ilustrată şi de capacitatea organismului uman de a sintetiza aproximativ 80.000 de proteine diferite.

Genele umane variază între limite largi ca lungime, cuprinzând adesea sute de baze, însă doar despre aproximativ 19% din genom se ştie că include secvenţele codificatoare ale proteinelor (exoni). Intercalate cu genele se găsesc numeroase secvenţe noninformaţionale (introni). Aflarea de noi informaţii asupra structurii genelor şi a funcţiilor acestora impunea o cunoaştere detaliată a codului genetic.

Astfel a demarat **Proiectul Genomului Uman (HGP).**

Iniţiat în 1990 în SUA de către Department of Energy (DOE) şi National Institutes of Health (NIH), beneficiind de o finanţare considerabilă (3 miliarde $), programul a fost estimat să se întindă pe 15 ani. Obiectivele principale ale acestui program sunt: **identificarea celor aproximativ 100.000 de gene din ADN-ul uman; determinarea secvenţei celor 3 miliarde de perechi de baze azotate ce alcătuiesc ADN-ul uman, cu precizia de o eroare estimată/10.000 de baze; stocarea informaţiei obţinute într-o bază de date; dezvoltarea metodelor şi tehnologiilor pentru studiul acestor date; găsirea unor răspunsuri la problemele etice, legale şi sociale care pot apărea în urma studiilor.**

S-a elaborat astfel un plan pus în aplicare din 1991, eşalonat pe 15 ani şi care să coste în jur de un dolar pe nucleotidă. Una dintre ideile de bază era să se înceapă cu alcătuirea unei hărţi a cromozomilor, pe care să fie localizate genele, prin identificarea unui marcator genetic la fiecare 2 milioane de baze. Primii doi ani au fost dedicaţi găsirii acestor marcatori index, apoi s-a stabilit o nouă direcţie de cercetare: identificarea variaţiilor individuale ale genomului uman.

Una din noile metode de cercetare o constituie studiul comparat al genotipuri-lor. Se fac paşi importanţi în biologie, savanţii comparând genotipuri complete, ceea ce va duce la noi puncte de vedere asupra evoluţiei biochimice, a metabolismului şi a fiziologiei. De asemenea, cercetările vor duce la noi metode de analiză a proteinelor şi explicarea mecanismului mutaţiilor. În prezent, 18 ţări participă activ la proiect. Munca a fost împărţită astfel încât fiecare grup de cercetare are de studiat câte un cromozom sau set de cromozomi. S-au încheiat acorduri pentru utilizarea unui limbaj şi a unor instrumente comune pentru a uşura schimbul de informaţii atât de necesar. Se prevede ca până în 2009, tranzacţiile având ca obiect produse şi tehnologii pe bază de ADN vor ajunge la 45 de miliarde $ anual. De aici şi atenţia sporită acordată studiilor în domeniu.

Andrei GOLEA, cls. a X-a B

Virusul HIV

HIV sau virusul sistemului imunitar este pe departe cel mai cunoscut şi mai temut virus la ora actuală, împreună cu SIDA sau sindromul deficienţei sistemului imunitar. SIDA este cauzată de virusul HIV, care distruge sistemul de apărare al organismului. Oamenii infectaţi cu HIV pot trăi de obicei mulţi ani fără nici un simptom al bolii, şi pot arăta şi se pot simţi perfect normali şi sănătoşi. Dar orice persoană infectată cu HIV poate transmite altora virusul. SIDA este ultima etapă a infecţiei cu HIV. Boala apare, în medie, după 7 ani până la 10 ani, din momentul infectării cu HIV. SIDA nu este o boală care se poate vindeca, dar s-au produs medicamente care pot menţine în viaţă mai multă vreme bolnavii de SIDA.

Funcţionarea şi reproducerea virusului

HIV poate infecta doar celule care suportă molecula CD4 pe citoplasmă, una dintre acestea fiind CD4 T-Lymphocytes (o celulă albă din sânge). Ajutat de lipidele din citoplasmă, HIV se prinde şi apoi se înglobează în celulă, apoi ARN-ul din nucleu se transformă în ADN. ADN-ul astfel format intră în nucleul celulei şi se ataşează ADN-ului gazdă care va produce noi bucăţi de ADN de HIV. Acestea ies din nucleu, se transformă în ARN şi în jurul lor se va forma nucleul virusului care apoi va părăsi celula cu o parte din membrana şi citoplasma acesteia şi va infecta alte celule.

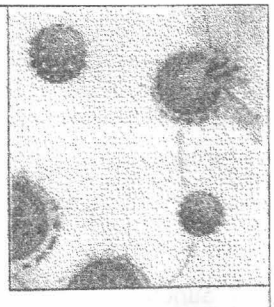

Sergiu MIU, cls. a X-a A

https://biblioteca-digitala.ro

PIATRĂ • ENERGIE • SĂNĂTATE

Expoziţia "Piatră, energie, sănătate" din Sala Coloanelor a Palatului Culturii din Ploieşti, poate fi vizitată până pe data de 10 noiembrie 2001, zilnic între orele 9.00-18.00, iar sâmbăta şi duminica de la 9.00 la 13.00.

Expoziţia este organizată de Consiliul Judeţean Prahova şi Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova. Cuprinde panouri cu date referitoare la geometria cristalelor, istoria cristalelor, precum şi date privind cristalele şi energia, cristalele şi sănătatea, cristalele şi zodiile.

Sunt prezentate piese din colecţia de flori de mină "Mihai Viteazul" a muzeului, achiziţionată de la Baia Mare în luna decembrie 2000 cu sprijinul determinant al domnului Mircea Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean Prahova.

Istoria cristalelor

Istoria cristalelor este amplă şi are mulţi autori. Legendele şi folclorul ne trimit cu mult timp în urmă, chiar la începuturile rasei umane. Din poveştirile referitoare la anticul continent al Atlantidei aflăm despre cristale care generau o energie gigantică pentru oraşe întregi şi cum, datorită modului abuziv în care s-au folosit aceste energii, întrega civilizaţie a dispărut.

Pe vremea atlanţilor, maşinile erau puse în funcţiune cu puterea minţii.

Cristalele erau folosite pentru furnizarea puterii libere nelimitate. Cu ajutorul lor se transforma energia solară într-o formă de electricitate. Lentilele concave şi convexe captau şi transformau razele soarelui şi depozitau energia într-un material lichid identificat ca fiind o soluţie de cristale lichide.

Reţele mari erau destinate captării şi folosirii câmpului energetic al pământului. Toate funcţionau pe bază de cristale.

Folosind gândirea controlată la dirijarea modificărilor chimice ale materiei se obţineau cristale uriaşe, cu forme exacte.

Chiar aspectul molecular era modificat pentru a modela şi dirija energia în forme exacte.

Sunetul şi lumina erau trasate în frecvenţe precise nu numai fizice, dar şi mentale.

Acestea erau trimise prin cristale menite să acţioneze nave aeriene, marine şi submarine.

Descoperirea folosirii cristalelor pentru controlarea incredibilei reacţii energetice dintre materie şi antimaterie a dat naştere zborului spaţial. Când această acţionare a fost legată de capacitatea cristalului de a acţiona mentalul în călătoria interdimensională, s-a putut astfel zbura spre stele. Cristalele erau folosite şi în construcţii.

Oamenii erau aşezaţi în cerc în jurul unui cristal. Toţi erau învăţaţi din copilărie să realizeze concentrarea perfectă. Se puteau vedea fascicule de energie străbătând mile întregi până la operatorul care ţinea în mână o cutie prevăzută cu o pârghie, având în partea de sus o manetă de comandă.

Îndreptată către o piatră uriaşă mişca pârghia şi piatra se ridica, rămânea în aer. O comandă simplă şi omul aducea piatra în faţa lui.

Turnuri mari gen far au fost construite în apropierea mării. Acolo stăteau operatori care comunicau cu delfinii şi balenele. Cu ajutorul lor, operatorii se îngrijeau ca bancuri de peşti să aştepte năvoadele în larg.

O parte din inginerii - preoţi vorbeau spiritelor deva ale regnurilor animal şi vegetal. Cu ajutorul acestor deva s-au făcut experienţe în vederea obţinerii unor forme de viaţă. Jumătate animale, jumătate plante, au fost create animale

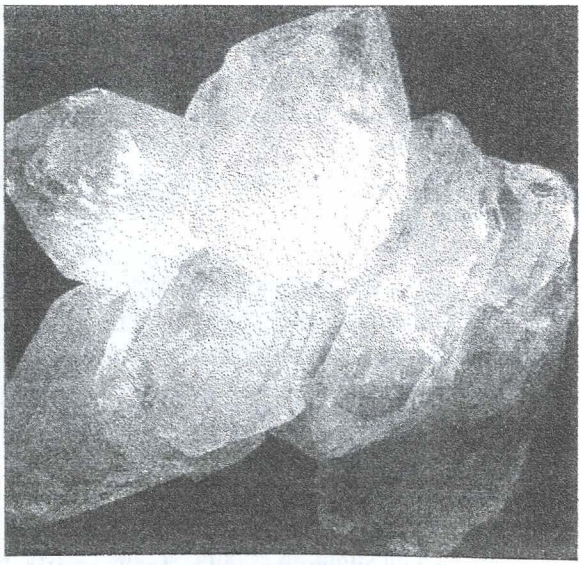

cu aripi sau cu trup de peşte. Unii chiar au unit animale şi oameni obţinând oameni-pasăre, sirene, minotauri şi centauri.

Nimic nu era imposibil, deoarece cristalele i-au dat omului dominaţia asupra tiparelor creaţiei. Aceşti oameni erau ca zeii.

https://biblioteca-digitala.ro

PIATRĂ • ENERGIE • SĂNĂTATE

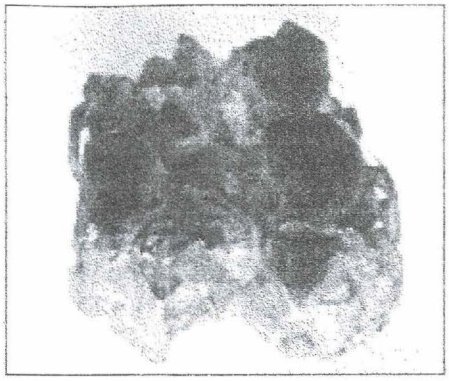

Frumoase şi puternice, templele de vindecare au umplut ţinutul. Aici combinarea energiilor lumii, culorii, sunetului, magnetismului şi gândului erau canalizate prin cristale pentru a face vindecări miraculoase.

Atlanţii stăpâneau complexitatea tuturor razelor şi subrazelor de culoare şi sunet. Au făcut diagramele traiectelor neurologice ale corpului omenesc. Ei cunoşteau toate canalele corpurilor energetice. Chirurgia eterică pe corpul energetic era de preferat celei pe corp fizic. Atunci când trebuia, vindecătorii preoţi intrau în contact cu corpul mental al pacienţilor pentru a comanda celulelor să se depărteze şi să expună un organ bolnav. Vaselor de sânge li se imprima închiderea. Celulele din jurul organului respectiv îşi micşorau aderenţa şi împingeau organul la suprafaţa corpului unde vindecătorul îl prelua şi îl introducea într-o cameră de întinerire. Organul refăcut era reintrodus în corp. Celulele se uneau lent, vasele de sânge trimiteau sânge în organ, iar plaga se închidea singură.

Nu se înregistra nici o suferinţă, sângerare, infecţie sau şoc.

Unii au denaturat marea forţă pozitivă a cristalelor. Puterea lor a fost folosită ca să distrugă şi să înrobească.

Uriaşele energii eliberate au provocat dezechilibrul pământului. Un cutremur puternic a dus la distrugerea Atlantidei.

Câţiva supravieţuitori au dus cristalele în alte ţinuturi.

Ei au folosit energia similară laserului pentru a tăia şi îmbina piatra atât de precis încât o hârtie îndoită nu poate pătrunde printre blocurile de piatră care cântăresc tone.

Au construit baza din granit, ştiind că greutatea pietrelor de deasupra va comprima cuarţul din el, obţinând un câmp energetic pe care l-au folosit apoi la vindecare, întinerire şi ceremonii religioase. Au acoperit cu gresie şi calcedonie pentru a obţine un rezonator, deasupra au pus un cuarţ pur. Cu acest transmiţător gigantic au putut menţine o comunicare limitată cu prietenii din Pleiade sau alte sisteme stelare.

Oriunde au mers, supravieţuitorii au lăsat dovezi. Le-au lăsat sub Marea Piramidă din Egipt, în peşterile din Munţii Tibetului şi în piramidele din China, America de Sud şi America de Nord. Vârfurile munţilor din toată lumea păstrează şi ele depozitele lor. Au lăsat tăbliţe de piatră lucrate de mâna omului, grele ca diamantele. Au lăsat cărţi de aur şi mii de cristale.

Adevărata informaţie a stat în cristale, unde a fost stocată sub formă de holograme cunoaşterea de 200.000 de ani a uneia dintre cele mai puternice civilizaţii de pe pământ. Aceste cristale vor fi găsite şi descifrate înainte de sfârşitul acestui secol.

Rodica VASILE

CRISTALELE ŞI SEMNELE ZODIACALE

Diferitele varietăţi de cristale , cu diferite forme şi culori au fost asociate din cele mai vechi timpuri anumitor zodii cu anumite particularităţi fizice , temperamentale etc. Iată corespondenţa dintre pietre şi zodii sugerată de H. Brusius (1988) :

BERBEC (21.III - 20.IV) - diamant, hematit, ametist, carneol, granat, rubin.

TAUR (21.IV-20.V) - safir,carneol, cuarţ roz, agat, smarald, turmalină, zircon.

GEMENI (21.V - 21.VI) - calcedonie, beril, topaz, ochi de tigru, carneol, agat, agvamarin.

RAC (22.VI - 22.VII)-smarald, crisopaz, aventerin, opal, perlă, piatra lunii.

LEU (23.VII - 23.VIII) - rubin, crisztal de stâncî, topaz, ochi de tigru, chihlimbar, crisoberil, diamant.

FECIOARĂ (24.VIII - 23.IX) - topaz, jasp, nefrit, carneol, agat galben, safir galben.

BALANŢĂ (24.IX - 23.X) - acvamarin, topaz, opal, coral, lapis lazuli.

SCORPION (24.X - 22.XI) - granat, carneol, sardonix, topaz, turmalină.

SĂGETĂTOR (23.XI - 21.XII) - turcoază, calcedonie, topaz, peridot (crisolit), safir, lapis lazuli.

CAPRICORN (22.XII - 20.I) - onix, crisopaz, rubin, ochi de pisică, malachit, spinel albastru.

VĂRSĂTOR (21.I - 19.II) - ametist, turcoază, ochi de şoim, granat, zircon, acvamarin.

PEŞTI (20.II - 20.III) - coral, ametist, safir, peridot(crisolit), piatra lunii.

Astrologii au răspunsuri clare pentru purtarea cristalelor, dar alegerea cristalului poate fi făcută în funcţie de intuiţie, de fiecare persoană în parte.

https://biblioteca-digitala.ro

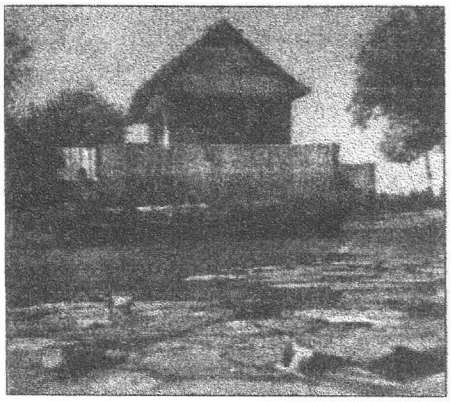

DELTA DUNĂRII

- Protecţia cadrului natural -

În cadrul continentului european, Delta Dunării îşi păstrează în mare măsură biotopul natural, având astfel o însemnătate excepţională sub raport ornitologic şi al factorilor morfologici şi climatici care au făcut din ea o imensă rezervaţie, cu multe specii de animale şi vegetale rare. În scopul menţinerii cadrului natural al Deltei Dunării, în urma cercetărilor de specialitate s-a stabilit ca întreaga activitate de cercetare şi exploatare economică a acesteia să se facă prin respectarea cu stricteţe a echilibrului său ecologic. Un prim pas pe această linie s-a făcut prin delimitarea în cadrul teritoriului deltei a trei mari rezervaţii naturale, care ocupă circa o zecime din suprafaţa deltei, cuprinzând formaţiuni geologice şi geografice, asociaţii vegetale caracteristice, precum şi a unor refugii şi locuri de cuibărit şi de popas pentru păsările migratoare. Rezervaţiile naturale, în suprafaţă de 41.500 ha, au fost delimitate în cele trei biotopuri diferite ale deltei, şi anume: în delta fluvială, în delta maritimă şi complexul lagunar Razelm - Sinoie. Rezervaţiile naturale Roşca-Buhaiova-Hrecişca şi Letea, alături de Parcul Naţional Retezat şi Pietrosu Mare al Rodnei au fost incluse în reţeaua mondială a rezervaţiilor biosferei, care numără acum circa 200 de ecosisteme reprezentative de pe toate continentele lumii. Această decizie a fost luată în cadrul internaţional de studii "Omul şi biosfera" de pe lângă UNESCO, ca o recunoaştere a importanţei ştiinţifice excepţionale a rezervaţiilor naturale româneşti, a bogăţiei şi varietăţii elementelor de floră şi faună care au permis viaţa aici din timpuri imemoriale. Având în vedere raritatea unora dintre speciile de animale şi păsări care trăiesc în deltă, precum şi interesul lor ştiinţific, acestea au fost declarate monumente ale naturii sau ocrotite prin lege, printre ele numărându-se: lopătarul, egreta mare şi egreta mică, pelicanul, călifarul, cătăliga, ciocântorsul, dropia, spârcaciul, lebăda. Protejarea acestor teritorii ale deltei, a unor specii de animale şi păsări a făcut ca aici să se menţină în mare măsură echilibrul natural. Cu toate acestea, viaţa în rezervaţii este influenţată de orice modificare importantă survenită în întregul sistem ecologic deltaic.

Meda Maria MATACHE, cls. a VIII-a A

Plantele carnivore

Plantele carnivore par a fi doar roadele unei imaginaţii bogate, deşi sunt foarte reale şi surprinzător de frecvente. Sunt grupate în 6 familii, care cuprind 450 de specii, pu-tând fi găsite în toate părţile Globului, în medii de viaţă variate. Mecanismele de capturare a hranei sunt diferite, deosebindu-se 5 tipuri: capcană-ulcior, capcană plesnitoare, capcană adezivă, capcană veziculară, capcană-vârşă, dar între tipul de capcană şi familia din care fac parte nu există nici o legătură.

Ulcioare

Plantele care aparţin acestei categorii reuşesc să atragă prada prin tot felul de şiretlicuri. Unele atrag insectele prin coloraţia marginilor şi a pereţilor interni, altele prin seva dulce. Plantele din genul *Sarracenia* au frunzele sub formă de ulcior, prevăzute la margini cu nişte peri orientaţi în jos: aceştia împiedică insectele să se prindă de margini şi să evadeze. Un alt motiv pentru care victima plantei nu evadează este faptul că seva dulce conţine substanţe narcotice, care ameţesc prada. Glandele minuscule aflate în pereţii interiori ai ulciorului secretă enzime, care accelerează descompunerea corpului insectei. Câteva insecte reuşesc să supravieţuiască în ulcior. Larvele unei specii de ţânţari *Wycomyia smithii,* de fapt trăiesc în ulciorul plantei *Sarracenia purpurea,* formele adulte intrând şi ieşind fără probleme. Specia de păianjen *Misumenops nepenthicola* este un locuitor frecvent al ulcioarelor.

Răzvan RADU, cls. a -IX-a B

Musca plimbându-se pe marginea ulciorului plantei *Sarracenia drummondi* riscă să fie prinsă în capcana morţii.

https://biblioteca-digitala.ro

Koala

În trecut existau multe specii de koala. Toate, în afară de una, au murit.

Primul membru al familiei koala era frunzar şi a trăit acum 15 milioane de ani.

Probele au arătat că ursul Koala Uriaş era de două ori mai mare decât descendenţii actuali.

Sângele ursuleţilor nu poate fi deosebit de cel uman. Are musculatura foarte bine dezvoltată, iar când temperaturile cresc peste 25-30 grade Celsius îşi schimbă temperatura corpului şi culoarea blănii.

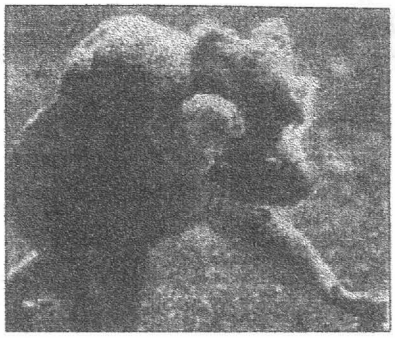

La naştere, puiul are 19 mm lungime şi 0,5 mm lăţime. La 36 de săptămâni, puiul are 1 kg şi nu mai intră în marsupiu decât în caz de pericol. Petrece mult timp pe spatele mamei, dar se întoarce sub burta ei pe timp de ploaie, frig sau atunci când doarme.

Se desparte definitiv de mamă la 44 de săptămâni. De la vârsta de 48 de săptămâni nu mai creşte şi are 2 kg. La această vârstă, mama şi puiul se văd foarte rar, dormind spate în spate.

Ursuleţii koala nu trăiesc în familie. Dorm 18 ore pe zi şi au multă energie. Apa necesară şi-o procură din frunze.

Andreea STĂNESCU,
cls. a VII-a A

Este ţestoasa animalul potrivit pentru voi?

Desigur, dacă o luaţi de pe stradă, dacă v-o aduce un prieten sau dacă vă treziţi cu o broască ţestoasă din orice alt motiv, atunci această întrebare este inutilă.

Unor ţestoase le place să le fie mângâiate capul sau carapacea, dar majoritatea preferă să nu fie atinse sau ţinute în mână. Ca şi animal de companie, dintre ţestoase în primul rând ne gândim la cele de apă. Ele vor învăţa să vă recunoască, îşi vor pierde frica şi vor mânca din mâna voastră.

Ţestoasele trăiesc 40 de ani sau chiar mai mult şi cresc pe tot parcursul vieţii lor.

O ţestoasă de talie mică are nevoie de un acvariu de cel puţin 80 de litri pentru a fi fericită.

Vă ia cam o oră pe săptămână să-i curăţaţi amănunţit locul în care stă şi 10 minute pe zi pentru a-i da de mâncare şi a-i observa comportamentul. Se mai adaugă apoi vizitele ocazionale pe

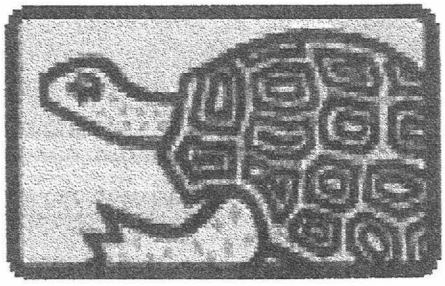

care trebuie să le faceţi veterinarului.

Mâncarea vă costă cam 200-300 de mii de lei pe lună. Un acvariu iniţial costă un milion sau chiar mai mult.

Pentru un acvariu interior, majoritatea banilor vor fi cheltuiţi pe lampa fluorescentă pentru reptile, filtre de apă, încălzitor.

În mare, bugetul ar fi cam de 10-25 de mii de lei pe zi pentru un exemplar.

Deşi ţestoasele sunt destul de ieftine la cumpărare, când se îmbolnăvesc tratamentul lor poate costa la fel de mult ca al unui câine sau al unei pisici.

Deşi suferă în linişte, ele simt durerea la fel ca oricare creatură.

Ţestoasele capturate din sălbăticie adesea au tot felul de paraziţi, dar şi cele crescute în captivitate pot avea. Ocazional, pot avea salmonela, mai ales dacă au fost hrănite cu carne de pui crudă. Trebuie întotdeauna să vă spălaţi pe mâini cu un săpun antibacterial după ce aţi pus mâna pe ţestoasă sau în apa în care stă şi să nu vă puneţi mâinile pe faţă. Nu o pupaţi. O igienă adecvată e suficientă pentru a reduce la minim riscurile.

Mihai FILONEANU, cls. a VII-a D

https://biblioteca-digitala.ro

Grădina - un colţ de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colţ de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor şi a naturii. Ca şi trupul, sufletul nostru se hrăneşte cu roadele ei.

Priviţi o floare: ea vorbeşte prin culorile, forma şi parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se aşterne peste suflet, se deschide şi el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE JAPONEZE (II)

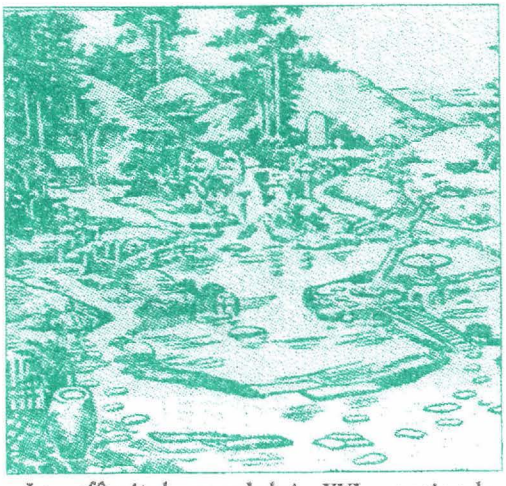

La sfârşitul secolului XVI, perioada Mamoyama, arta grădinilor japoneze este influenţată de către pictorii peisagişti, o perioadă caracterizată prin eliberarea de influenţele unor stiluri proprii, mai expresioniste, cunoscute sub diferite nume: Shin (infinitul), Gyo (intermediar) şi So (dur sau aspru).

Nici în Japonia nu au lipsit acele grădini "vizuale" sau "de iluzie", în care apa, deşi lipsea, era sugerată prin modul de aşezare a nisipului şi a rocilor contorsionate.

La japonezi, acestea aveau dimensiuni cu mult mai mici, purtând denumirea de Kara-San-Sui.

De exemplu, în grădina de lângă templul Kzuanjii din Kzoto, iluzia pe care o oferea aranjarea pietrelor din "lac" lăsa impresia unei tigroaice cu puiul ei, care căuta să scape prin înot de la înec, dintr-o apă ce de fapt nu exista.

În etapa următoare (sec. XVII-XIX), după ce capitala se mută la Edo, centrul artelor se transferă de la Kzoto.

În grădini apar scene naturale. După 1870, apar primele grădini publice; din pur religioase ele iau un caracter mai profan, utilitar.

Odată cu abolirea feudalismului, în 1868, şi prin proclamaţia de la 1873, grădinile japoneze încep să se modernizeze.

În ele se introduce gazonul, ca un nou element de decor.

(va urma)

Daniela URSU

Ştiaţi că...

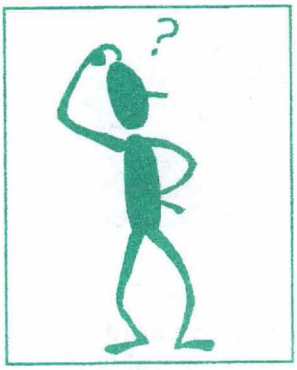

• Depunerile de scoici în timpul unui singur an, pe fundul unui vas, poate să-i modifice atât de mult direcţia de navigare, încât să-i producă o creştere a consumului de combustibil de până la 40% ?

Pentru a preveni acest fapt, proprietarii de nave aplică o vopsea specială "anti-murdărie" sub linia de plutire a vaselor.

Metoda aceasta este puternic combătută de multe grupări ecologiste marine.

Adela MARINESCU,
cls. a IX-a B

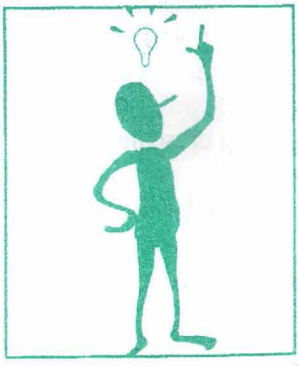

NATURA ŞI OMUL Publicaţie editată de MUZEUL JUDEŢEAN DE ŞTIINŢELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialişti coordonat de Emilia IANCU, Director al Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Redactor şef: Roxana MANOLACHE
Adresa redacţiei: Str.Sbt. Erou Călin Cătălin nr.1 - Palatul Culturii - Ploieşti, 2000, jud.Prahova
Tel.:044-123719; Fax:111970

Tipărit la EDITURA BIOEDIT a Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

https://biblioteca-digitala.ro